Vaaren.

Se Vaaren nu sig nærmer
Med raste, lette Fjed,
Og Vinteren sig fjerner,
Af Varmen bli'r den ked.

Hør Fuglens glade Stemme,
Den kvidrer nok saa fro,
Den er nu atter hjemme
Og fundet har sit Bo.

Hvor før den glad har sjunget
I Træets høje Top;
Og lystig har sig svunget
Paa lette Vinger op.

Ja, alting sig nu glæder,
Ja, selv den gamle Jord,
Som til en Højtid klæder
Sig i det grønne Flor.

Og Bonden nu sig glæder
Og sjunger højt mod Sky;
Mens let han Furen træder
Fra tidlig Morgengry.

Han arbejder saa længe,
Sin modig Hest gaar frem,
Paa Marken og i Enge
At sikre sig et Hjem

Hvor han i Fred og Glæde
Som Fuglen paa sin Kvist
Kan trøstig efterstræbe
Et Hjem i Himlen hist.

Af J. J. Thomsen,
Minden, Nebr.

Jim.

Af Jacob A. Riis.
(„Dagen".)

Det havde maaske været bedre for Jim, om han aldrig var kommen til Verden. Som den gode Biskop i sin Tid sagde: Nogle Børn fødes ikke til Verden, men kommer ind i Verden ved en Forbandelse. Disse Ord passede paa Jim — passede lige til Bogstaven.

Han havde en Gang haft en Faber, som var god ved ham; men det var længe siden. Den, han kaldte ved dette Navn — men det var ikke den rigtige — var bleven sendt til Sing Sing for et Indbrudstyveri kort efter at være bleven gift med Jims Moder. Drengen følte endnu Smerter i Ryggen ved at tænke paa de mørke Dage, da denne Mand gik løs. Hvis nogen havde gjort sig den Ulejlighed at lære ham at bede, vilde han have bedet inderligt til at Faderen aldrig maatte komme hjem. Men af gode Grunde bad han aldrig og undgik derved denne syndige Tanke, — for det er jo, hvad man vil kalde det. Jeg tilstaar dog aabent, at jeg vilde have gjort fælles Sag med Jim i det Stykke, — ja, om det var gørligt, have hjulpet Forsynet til at høre og opfylde den — i hvert Fald saa længe, indtil Jim kunde tage Vare paa sig selv. Tage Vare — jeg mener forsvare sig med Næverne. Denne Kunst lærte han dog hurtigt, thi Forholdenes Natur medførte, at han siden sin tidligste Barndom havde maattet bane Vej for sig selv — og undertiden ogsaa for sin Moder — paa den Maade. Da jeg først traf paa ham, gik han i sit trettende Aar, og sin meste Levetid havde han tilbragt i det saakaldte „Rag-Gang"-Kvarter, omtrent ved First Avenue og Floden, og der lærer man allehaande uden Udgift eller Besvær.

Hans Moder drak. Jeg ved ikke hvorfor — om det var paa Grund af Tabet af Ægtemand Nr. 1, eller fordi hun havde faaet Nr. 2, eller begge Dele i Forening. Det synes at gøre hverken fra eller til, om hun i sin Svaghed og Usselhed stod ved Jims Side eller ej. Hvad mig angik, — om jeg havde holdt moralske Prædener for hende, da havde det været simpel Uforstand, mæt og respektabel og udenfor det hele. Og selv om jeg havde snakket Moral for hende, vilde det dog ikke have gavnet stort. Hun havde allerede lidt for meget.

Hun havde for Vane at forsvinde i Dage, undertiden i Uger ad Gangen. Saa var hun ude at holde Helligdag. Jim spurgte aldrig efter hende. Blev hun borte, holdt han sig ved sin egen Side og sørgede for sig selv. Men hver Gang hun kom hjem, saa man dem stadig sammen, ham og hende. De kom og fik Hjælp, undertiden til Husleje, oftere til Varer. Med den Smule Støtte, hun saaledes fik, og med det Krydderi af gode Raad, som ledsagede Gaverne, — og ved det Arbejde, hun i Ny og Næ tog sig sammen og udførte, lykkedes det Mrs Kelly at skaffe sig selv og sin Dreng Tag over Hovedet i Fattigfolkets Landsby ude ved Floden, og saaledes havde Jim stammethed. Det kunde jeg jo nemlig saa let, notabene siddende i min Lænegerne et Sted, hvor han kunde gaa hen og sove.

Men en skønne Dag forsvandt baade hun og Drengen. Der var ingen i Nabologet, som vidste, hvor de var bleven af, og for den Sags Skyld brød ingen heller sig om at vide det. Deres Værelse stod tomt, og alt, hvad vi kunde faa at vide, var, at de ikke var blevne sat ud af Øvrigheden.

Jim blev ikke funden, og snart var han glemt for mange andre Ting. Fra Tid til anden greb jeg mig, naar jeg sad i mit Kontor, i at tænke paa hans taalmodige, alvorlige Øjekast; men i Tidens Løb gled ogsaa det ud af min Erindring.

Der gik nogle Maaneder. Det blev Vinter, en Dag gik en af vore Tilsynsfolk ud paa Fattighospitalet for at se til en ung Pige, som vi havde hjulpet til Rette i et og andet Tilfælde, men som nu laa for Døden der ude. Idet vor Agent gik ned ad Sygestuen, var der nogen, som rakte Haanden ud fra en Seng og greb hende ved Ærmet. Hun vendte sig om — der laa Jims Moder.

„Mrs. Kelly!" udbrød hun. „Er De her? — Hvor —?" Men hun tog sig i det, thi det var ikke vanskeligt at se, at den syge laa og ventede Døden. En af Sygeplejerskerne fortalte hviskende, at man havde samlet hende op — om hun var dødssyg eller blot dødsdrukken, blev ikke i Øjeblikket afgjort — og ladet hende sidde et Par Dage i en Celle paa Politistationen, indtil det blev klart, at hendes Ildebefindende skyldtes noget mere end stærke Drikke. Hendes Rolle var omtrent udspillet. Hun var udslidt. Den Smule Menneske-Brag, der var tilbage af hende, kunde blot ligge og se sig omkring med et stort, bedende Blik; tale kunde hun ikke. Men nu og da trillede et Par store Taarer ned ad de indfaldne Kinder og faldt paa det grove Lagen.

„Jim?" sagde vor Agent til den syge.

Der kom et lyst Forstaaelsens Glimt frem i de store, klare Øjne, og Jims Moder nikkede ganske svagt.

„Jeg skal nok finde ham og tage ham med her ud. Vær kun rolig."

Det var imidlertid slet ikke nogen let Sag at finde Jim. Vi sporede ham til hans gamle Tilflugtssted; men Sporet gik lige saa hastigt tabt igen. Det var klart, at han ikke vilde findes; han undgik os med Overlæg, og det varede mange Dage, førend det endelig lykkedes os at faa fat i ham. Det gjorde os ondt at se ham saa pjaltet, bleg og udmagret af Sult, og vi fortrød, at vi saa længe havde tabt ham af Syne.

Det hang naturligvis saadan sammen, at da Moderen ikke kom hjem og Huslejen var forfalden, luftedes Døren til det Sted, der, ihvor usselt og fattigt det end var, dog alligevel havde været et Slags Hjem for ham. Derefter sov han omkring i Forstuer og i Selskab med alle Slags Subjekter under Broerne og i Dokkerne, men gik aldrig længere bort fra sit gamle Standkvarter end at han til enhver Tid kunde faa Bud, naar hans Moder kom hjem. De kolde Nætter kom, og han frøs ofte bitterlig om Nætterne; men han gav ikke op.

Og i al denne Tid laa hans Moder for Døden ikke langt fra de Steder, hvor han drev Dagen hen, uden at der var nogen til at lade ham det vide. Dertil kommer, at selv om han havde kunnet henvende sig til Hospitalet, vilde Portneren næppe have ladet ham komme ind. Syv Uger gik han og drev for alle Vinde, førend der var nogen, som lod ham vide, at der blev søgt efter ham. De andre Drenge mente ikke, at bemeldte Efterspørgsel tydede paa noget godt, — derfor holdt Jim sig paa Afstand og legede Skjul med os, medens hans Moders Kræfter Dag for Dag aftog.

Vi fik ham med ud paa Hospitalet og førte ham ind i den Afdeling, hvor hans Moder laa. Saa snart han kom indenfor Døren i Sygestuen, kendte han hende, og før vi kunde tænke paa at holde ham tilbage, havde han revet sig løs. Et Øjeblik — saa laa han ved hendes Bryst.

„Moder!" sagde han og knugede hende til sig. „Moder, — hvorfor taler du ikke til mig. Jeg er „all right".

Han løftede Hovedet og saa paa hende. Store Taarer rullede ned ad hendes Kinder; men hun havde mistet Talens Brug.

„Jeg er „all right", Moder," forsikrede han med Armene om hendes Hals. Du skal ikke græde. Værelset kunde jeg jo ikke beholde, og de tog alt, hvad der var. Men Stødet paa Faders Grav, det har jeg."

Han gravede i Lommerne paa sin gamle Trøje og fik fat i en Lap Papir, der var indsvøbt i en Mangfoldighed af Pjalter og Aviser.

„Her er det," sagde han. „Det er „all right". Men de tog alt det andet. — Aa, Moder! Saa længe du dog har været borte."

Og saa kom den underlige Afsked, der gjorde det hele endnu mere ubegribeligt for mig. Men, Jim — da Glæden over Gensynet blev din Moders Død, da — ja, da forstod jeg, at det var fejl, naar jeg mente, at det var bedre, du aldrig havde set Lyset!

Ulykken paa Martinique.

(Fortsat fra Side 1.)

Blandt kendte Mænd, som har lidt Døden, er den franske Guvernør Mouttet, den amerikanske og den engelske Konsul. De maa være døde, da der ellers utvivlsomt vilde være hørt fra dem.

* * *

Naar man kommer ind i den ødelagte By betages man først af den knugende Stilhed; dødstavst er der.

Og saa opdager man alle disse Lig. De er alle nøgne, Klæderne er svedne af; og Heden har været saa stærk, at Bugen er sprungen.

Soldater gaar nu og samler Ligene sammen i Bunker, overhælder Bunken med Petroleum og stikker Ild til.

Der er ikke en Draabe Vand at faa; alt er svovlet og aatet; og Søen flyder af Bragstumper og Lig.

Fra en Undersøger meddeles:

Vulkanens Støv og Aske samlede hele Skyer omkring Byen og der var endnu næsten bælgmørkt; tillige lød der uafladelig Torden i Bjergets Indre, hvilket forøgede Scenens Rædsel.

Byens Fæstning og Mellemkvarterer var jævnede med Jordbunden; i Stedet var der kun glødende Askelag. Kun Regeringsbygningens Jerngitter ragede op herover.

Ved Havnen kunde man næppe opdage, hvor Toldhuset havde staaet, og derom kring laa mange Hundrede Lig.

Den store smukke Domkirke var aabenbart bleven søgt i et Nu som Tilflugtssted; der laa hele Volde af Lig — over 3000 — omkring ved den.

Iøvrigt kan man kun ud fra Byens Indbyggerantal slutte sig til, hvor mange der er døde. Nogle mener, at Tallet vil gaa tæt op til de 40,000. Man skal nemlig først have gravet Ligene ud af det 2—4 Fod tykke Lag af Aske, Sten og Lava, som dækker al Ting.

Der er stet Undersøgelse af Martinique Bankens Hvælvinger, og alle Værdipapirerne vare i Behold. Ligesaa haaber man at kunne redde 2 Millioner Dollars i Guld, som henligger i Regeringsbygningens Kældere.

Den Ejendomsværdi, som er ødelagt, anslaas til mellem 100 og 120 Millioner Dollars.

Et Sted fandt man 9 Børnelig; de laa sammenslyngede, og de smaa havde grebet hverandres Hænder.

Endnu ryger og damper det fra Mont Pelees uhyre Krater, og Asteregn falder stedse, ligesom Lavastrømmen breder sig mere og mere ud over Øens Nordvestside. Her er 3 mindre Byer blevne ødelagte, Le Carbet med 6,000 Indbyggere, Le Precheur med 4,000 og Le Mara med 3,000.

Paa de højstragende Toppe i Nærheden har der samlet sig maaske en 5,000 rædselsslagne Flygtninge.

Man søger nu at hjælpe dem frem til Fort de France, men mange er allerede halvt eller helt sindssyge af Strøk, Sult og Tørst; ligesaa har de fleste faaet Brandsaar.

Paa Øens øvrige Kanter er Landet bleven forladt af Indbyggerne, der er flygtede ned til Fort de France, og i denne By raader der derfor allerede frygtelig Hungersnød. Desuden foruroliges man stedse ved Jordrystelser og den vedholdende Asteregn. Alle Proviantoplag og Banken er sat under militær Bevogtning, da man ikke tør udlevere alt til de nødlidende. Der maa først komme Hjælp ude fra.

* * *

Men Hjælpen er her ogsaa til Rede. — Af de fremmede Lande gaar de For. Stater i Spidsen.

Præsident Roosevelt har alt paa Forhaand givet Ordre til, at Flaade- og Finansministeriet skal hjælpe hurtigst muligt. Krydserne Cincinati og Potomac er afgaaede, og Transportskibet „Dixie" afgaar i Dag, Onsdag fra Brooklyn og 2 Kuttere er afsendt fra sydlige Farvande.

Vandbeholdningerne ved Key West, der laa rede til Indskibning, skal afsendes snarest muligt, da alle Martiniques Kilder er ødelagte.

Præsidenten har tillige under 12. Maj tilstillet Kongressen et Budskab, i hvilket han opfordrer til en ædelmodig Bevilling paa $500,000 for de nødlidende.

Selvfølgelig har Frankrig straks søgt lignende Foranstaltninger. Den franske Krydser D'Asfas er afsendt med Proviant, Klæder og Lægemidler; — tillige medsendtes $100,000 straks.

Og Englænderne har beredvilligst sendt en hel Række Skibe fra Stationerne i engelsk Vestindien til Fort de France. Kong Edward har straks stænket $25,000; Præsident Loubet 20,000 France, Kejser Wilhelm $10,000 Mark, den russiske Kejser en lignende Sum.

* * *

I Paris, hvor Bedrøvelsen over den forfærdelige Ulykke læstes paa alles Ansigter, har Efterretningen om den store Deltagelse alle Vegne fra, mildnet Sorgen — ikke mindst har den amerikanske Gavmildhed glædet. Forøvrigt har alle Magter sendt Kondolencetelegrammer til Præsident Loubet.

* * *

Det glæder ogsaa at faa Øje paa den smukke danske Krydser „Valkyrien"s Navn. „Valkyrien", som var stationeret ved St. Thomas, har indlagt sig megen Fortjeneste ved som det første udenlandske Krigsskib, der kom den franske Krydser „Suchet" til Hjælp, at have bistaaet med Bjergningen af hele den husvilde og nødlidende Befolkning i Byen Le Precheur.

* * *

Mens det stedse maa befrygtes, at Mont Pelee ikke har talt sit sidste Ord i denne Ulykke, kommer der Meddelelser om en lignende, om end langt mindre omfangsrig Ulykke paa en anden vestindisk Ø, St. Vincent. Der staar Vulkanen „Soufriere" i Udbrud, og over 500 Mennesker er omkomne under lignende Forhold som paa Martinique. Folk flygter derfor ind til Hovedstaden Kingstown, hvor Nøden allerede er stor. To engelske Krydsere opholder sig der — og Hjælp kan ventes snarest, og saa her fra de Forenede Stater.

* * *

De seneste Meddelelser fra Martinique gaar ud paa, at Øens geografiske Forhold er fuldstændig ændrede, og ændres fremdeles. Nye Dalstrøg er fremkomne, og der slaas idelig Revner i Jordsmonnet. Selve Mont Pelee skal være sunken fra 4,400 Fods Højde til kun 1300 Fod.

Om alt og alle.

Ved Newfoundland er der alene i Marts Maaned dræbt ikke mindre end 230,000 Sæler. Men Marts er ogsaa den bedste Maaned, idet hele Sæsonens Udbytte plejer at være omkring 350,000.

I den indiske Provins Pendsjab indtraf der i den første Uge af April ikke mindre end 17,000 Dødstilfælde af Pest.

England udførte i 1901 41,878,345 Tons Kul; men det er 2,210,852 Tons mindre end i 1900.

Det kongelige engelske Lægekollegium samler sammen til en Fond, som søges bragt op paa en Størrelse af 1,800,000 Kr. — for at føre en systematist Udryddelseskrig mod Kræft paa lignende Maade, som man baade i England og andet Steds systematist optager Kampen mod Tuberkulosen.

Klondyke, den guldrige, men kolde, nordvestlige Provins i Canada, skal nu have en Repræsentation paa to Medlemmer i den canadiske Rigsdag; alle Guldgraverne føler sig meget stolte derover, og forstellige Agitatorer, som gør sig Haab, har allerede begyndt at rejse rundt og tale i det vinterlige Land. Som man maaske mindes, var der for et halvt Aars Tid siden en Slags Sammensværgelse i Gang mellem Guldgraverne om at løsrive Provinsen fra Canada og give sig ind under de forenede Stater. Disse har imidlertid Raad til at vente, til de en Gang sluger hele Canada, saaledes som det i Pressen derovre ofte omtales, at det en Gang uundgaaeligt vil ske.

Alle Pavens latinske Digte er nu blevet samlede i et Bind paa 112 Sider og udgivet i Milano til en Pris af henved 13 Øre i dansk Mønt.

Forleden var der i London en 17-aarig fattig gift Kvinde, som med sit Barn paa Armen bad Dommeren i hendes Retskreds stævne hendes 18-aarige Mand, som havde forladt hende og Barnet, for Underholdningsbidrag til dem begge. Tilfældet er først gigt, men langtfra enestaaende i Verdensbyen og har givet en engelsk Statistiker Lejlighed til at meddele Verden lidt om hvor mange tidlige Giftermaal, der indgaas i London. Der findes her 10 gifte Kvinder, som kun er 15 Aar, 23 Hustruer eller Enker, som er 16, 164 Hustruer eller Enker, som er 17, 971, som er 18, 2712, som er 19 og 6672, som er 20. Mændene er naturligvis lidt ældre; men der er dog 787, som er mellem 16 og 19 og 2022, som kun er tyve Aar gamle. Imidlertid findes disse Forhold næsten udelukkende blandt de ikke faguddannede Arbejdere, de, der som Børn er voksede op paa Gaden og i daarlige Hjem, de tidlige Ægteskaber indgaas uden at der haves en Øre til at staa imod med, „Bohavet" lejes (for Aagerrenter), den kvindelige Ægtehalvdel er ogsaa opvokset paa Gaden og kan hverken lave Mad eller sy, Ægteparret har kun et Opholdsrum, og ved Hustruens fuldstændige Mangel paa Renlighedssans hersker der her snart det frygteligste Svineri. Manden, som forlod den ovennævnte Kvinde, havde just brugt dette som Paaskud til at forlade hende. Saa er det ikke underligt, at der da der for et halvt Aar siden foretoges Folketælling i London, var — af de Hustruer, hvis Mænd havde forladt dem — 742 under 20 Aar, og af dem atter 40 15, 16 eller 17 Aar gamle, samtidig var der 2000 ufuldmyndige Mænd, som havde forladt deres Hustruer. De fleste af dem sad i Fængslerne eller var paa Ladegaarden, af 850 ufuldmyndige Mænd i Fængslerne var de 200 gifte, og af 1284 ufuldmyndige Personer var endog saa mange som 576 gifte, hvilket er et i Sandhed sørgeligt Samfundstræk, der bl. a. viser, hvor nødvendigt det er at lære de mest usselt stillede Hjems Pigebørn Renlighed, Madlavning, Strikning, Stopning og Syning.

En Arnakistihævn. Til „Berliner Tageblatt" meldes fra New York: Statselektriker Davis, som ledede Henrettelsen af Præsident McKinleys Morder, forsvandt nogle Dage efter Henrettelsen. Hans Slægtninge troede i Begyndelsen, at han blot var rejst bort. Nu frygter de for, at han er bleven myrdet. Allerede før Henrettelsen, modtog Davis en Mængde Trusselbreve, deriblandt ogsaa et fra Evropa.

Daarlig Samvittighed. „Hvorfor vil De ikke mere have Deres Annonce om pasteuriseret Mælk i Bladet?"

„Fordi De sidste Gang havde ladet den trykte under blandede Bekendtgørelser."

En ordknap Rigsdagsmand. Blandt Frankrigs deputerede er en Mand, der var alle ubekendt, da han i alle de Aar, han har været Medlem af Deputeretkamret, aldrig har forlangt Ordet.

For nylig rejste han sig imidlertid, og Forsamlingen vendte sig forundret mod den ellers saa tavse Mand.

„Jeg henstiller til Formanden, at vi faar nogle Vinduer lukket op, her er en trykkende Hede at arbejde i", sagde han rolig og satte sig igen.

Men blandt de deputerede vakte denne Jomfrutale vældigt Bifald.

Waupaca, Wis.

Det glæder os at kunne meddele, at Chris Dall har paataget sig at sælge Bøger for Danish Luth. Publ. House. Et stort Udvalg af danske Bøger findes i hans Butik til Eftersyn. En dansk Bog er en passende Gave ved mange Lejligheder. Det er af stor Værdi for enhver dansk Mand og Kvinde at eje gode danske Bøger med det rene uforfalskede danske Sprog.

Det er vort Ønske, at mange maa faa i Sinde at bese Oplaget hos Stomager Dall, og at De vil finde det rigtigt at samle et Udvalg af de bedste danske Bøger med Modersmaalet rent og ublandet, som det høres i Danmark.

HAR DE NOGENSINDE HØRT
en Farmer som bruger en Flode Separator sige at det ikke var et godt Investment, med mindre han har været saa uheldig *ikke* at have en U. S. Separator?

Fortæller de ikke altid om at Kalvene og Grisene fedes af Skummemælken, endskjønt Separatoren, hvis det er en U. S., tager alt Smørstoffet ud? Fordi Skummemælken er varm og sød, naar den kommer fra Separatoren, den bedst mulige Tilstand for "feeding".

At U. S. SEPARATOREN
har vist sine Tusinder af Kjøbere, som bruger den dagligt hele Aaret rundt, at den

ER DEN STØRSTE PENGELAVER OG PENGEBESPARER
paa Markedet i Dag, er uomtvisteligt.

For fuldstændige Oplysninger skriv efter fri beskrivende Kataloger.

265 VERMONT FARM MACHINE CO., Bellows Falls, Vt.

Læser! ved du

hvad Grunden er til at vi har overarbejdet en stor og altid voksende Trade mellem Skandinaverne i Amerika? Det er vor Belønning fordi vi gennem vore livslange Erfaringer i Produceringen og Forbedringen af rene og sunde Malt og Humle Produkter, altid gjorde det vort Formaal, gennem fortsat Eksperimenter og Forsøg, efterhaanden at frembringe en virkelig ideel Drik for Temperance og Fremsat idsfolk.

Vort Formaal, med Produceringen af **Malt Tonic,** var at naa og hjælpe den store Masse af Mennesker, som lider af Blodfattigdom slappe og overanstrængte Nerver og almindelig Svækkelse, stammende næsten altid fra daarlig Fordøjelse og Assimilation. Malt Tonic var specielt tilvirket under Ledelsen af de dygtigste Fysiologister, som en Tonic og et Styrkemiddel i saadanne Sygdomme, og den staar højt over alle andre Malt Ekstrakter i Styrke og lægende Kraft. Det er en ideel Tonic.

Crown Maltose og Table Malt, var produceret for Bordbrug bestemte til at tage Pladsen af Te og Kaffe og alle de skadelige narkotiske og stimulerende Drikke som Folket nu bruger i Mangel af noget bedre. I Tusinder af Hjem, mellem Folk af Drift og Intelligence, har de vundet en fast Plads. Og Malt Ale, vort sidste Produkt? wel, 'it beats them all' i Prisbillighed og Godhed. For at introducere det sælger vi det for en kort Tid for hvad det koster os, giver det saa at sige bort, og vi anbefaler alle at forsyne sig nu; til om en Maaned gaar Prisen op.

Mænd og Kvinder af Drift
forstaar med os, at Succes og Fremgang i Livet beror direkte paa stærke Nerver, perfekt Fordøjelse og fri og regelmæssig Cirkulation.

Saadanne indbyder vi til at tilskrive os for vore Cirkulære, Prislister og nærmere Beskrivelse af vore Sundhedsprodukter. Saadanne ønsker vi at gøre til vore Venner, Forbundsfæller og om de har Lyst til at danne en hæderlig og indbringende Livevej for sig selv, — til vore Agenter. Adresser alle Breve til

BELLE CITY BREWING CO., 1507 STATE ST., RACINE, WIS.

Blind for sin egen Interesse.
et Anbefalingsbrev til Dr. Peter Fahrney, Chicago, Ill., indrømmer Beskriveren aabent, at han var blind for sin egen Interesse, da han forsømte at bruge Dr. Peters Kuriko, førend han havde lagt ud alle sine Penge til Doktor og Medicin. Hvor mange findes der ikke, der gør sig skyldig i samme Feiltagelse! Hr. August A. Johnson i Ashton Neb., siger: „For omtrent et Aar siden begyndte jeg at bruge Deres Kuriko Syv Flasker helbredede mig for en frygtelig Nervesygdom, hvoraf jeg led. Jeg var blind for min egen Interesse, som saa mange er, og forsøgte ikke Kuriko, førend Doktorne havde faaet mine Penge, og jeg haade mistet min Tro paa dem. Jeg er nu aldeles frisk. Deres Kuriko vil helbrede Sygdomme, naar Læger og andre Mediciner inlet kan udrette. Mit Raad til Folk er at forsøge Kuriko, førend de lægge un alle sine Penge til Doktor og Apotheker.

Hr. Johnson skrev ikke dette Brev i et Begeistringens Øjeblik; det er hans alvorlige, vel overvejede Mening, han udtaler. Han har lært i Erfaringens Skole. Tusinder af andre har vidnet i samme Retning. Fuldstændige Oplysninger om Dr. Peters Kuriko kan erholdes ved Henvendelse til Fabrikanten Dr. Peter Fahrney, Chicago, Ill.

Uhr og Kjæde for en Dags Arbejde.

Gutter og Piger! Vi vil sende Eder et Nikkelpletteret Uhr og Kjæde for at sælge 18 Pakker Bluine—den bedste Blaaning for Vask i Verden—for 10c Pakken. Send Eders Adr. og vi sender Bluine portofrit samt stor Præmieliste. Ingen Penge forlanges. BLUINE CO., Box S., Concord Junction, Mass.

Vilh. Beck:
Erindringer fra mit Liv.
Godt indb. $1.00.
Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Fængslet og fri.
Af Hesba Stretton.
153 Sider. I Shirtingsbind 65 Cents.

Hjemlandstoner.
En Samfundssangbog for Guds Folk i Danmark.
Udgiven af
H. J. F. C. Matthiesen, H. P. Mollerup og C. Aschenfeldt-Hansen.
671 Sange. Indbunden 65 Cts.

Vejen til Fred.
Af
Pastor N. P. Madsen.
104 Sider. I Omslag 25 Cts. I godt Shirtingsbind 40 Cts
Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.